

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K3-12Csp/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522209956
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Hovančáková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7522209956.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Danicou Hovančákovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, o zaplatenie 1.250,81 eura s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.250,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 803,99 eura od 4.3.2022 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Košice – okolie (od 1.6.2023 Mestský súd Košice, ďalej aj len „súd“) dňa 7.12.2022 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 1.250,81 eura s prísl., keď uviedol, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 (ďalej aj len „postupca“ alebo „právny predchodca žalobcu“) a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 3.3.2022 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

2. Uviedol, že postupca uzatvoril so žalovanou dňa 2.2.2015 Zmluvu č. 000244121020215, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Uviedol, že žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu neplnila pohľadávku riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 18.12.2019 vypovedal zmluvu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1.250,81 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 803,99 eura, z riadneho úroku vo výške 446,82 eura, z úroku z omeškania vo výške 0,00 eura a z poplatkov vo výške 0,00 eura v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonala žiadne úhrady. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho od účinnosti postúpenia pohľadávky a to vo výške 5% ročne zo sumy 803,99 eura od 4.3.2022 do zaplatenia.

3. Súd uznesením podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe, jej prílohám v súdom stanovenej lehote a poučil ju o procesných právach a povinnostiach. Žalovaná však svoje právo nevyužila a k žalobe sa nevyjadrila.
4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 6. septembra 2023. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, pričom svoju neúčasť vopred ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Pojednávanie sa nezúčastnila ani žalovaná. S ohľadom na uvedené, súd, vychádzajúc z ustanovenia § 180 CSP, vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.
5. Vykonaným dokazovaním, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktorými sú Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania, Všeobecné obchodné podmienky, Cenník poplatkov VÚB a.s., platobná história, výzva na zaplatenie dlžnej časti úveru z 18.12.2019, oznámenie o vymáhaní, Zmluva o postúpení pohľadávky spolu s prílohou, Oznámenie o postúpení pohľadávok z 17.3.2022, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:
6. Dňa 2.2.2015 právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania, na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol úver vo forme povoleného prečerpania na účte B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na dobu neurčitú s úverovým limitom 800,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 18,90 % ročne. Omeškanie bolo úročené sadzbou 23,95% ročne a v zmluve boli dohodnuté podmienky pre čerpanie. Dňa 18.12.2019 právny predchodca žalobcu adresoval žalovanej výzvu na zaplatenie, keďže aj napriek predchádzajúcim upomienkam evidoval voči žalovanej na bežnom účte nepovolený debet 844,14 eura, v dôsledku čoho vypovedal Dodatok k Zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru a zrušil limit prečerpania prostriedkov na účte ku dňu 18.12.2019, vyhlásil splatnosť úveru a žalovanú vyzval na úhradu dlžnej pohľadávky do 3 dní od doručenia výzvy. O odoslaní tejto výzvy preložil žalobca súdu poštový podací hárok, žalovaná doručenie výzvy nespochybnila. Súd sa oboznámil aj s Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok medzi VÚB a.s. a žalobcom zo dňa 13.11.2020 a žiadosťou o postúpenie a prevod z 3.3.2022. V prílohe k zmluve o postúpení je pohľadávka podrobne špecifikovaná. Žalovaná nereagovala na pokus o zmier z 17.3.2022 a v rovnaký deň jej bolo oznamované postúpenie pohľadávky na žalobcu.
7. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.
8. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.
9. Podľa § 52 ods. 1, 2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom, alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.
10. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
11. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
12. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.
13. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.
14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
15. Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
16. Podľa § 499 ObZ za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky je možné dohodnúť odplatu, pokiaľ je poskytovanie úveru predmetom podnikania veriteľa.
17. Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než

prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 2.2.2015 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. je zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 54a Obč. zák. účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

23. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania upravuje vykonávací predpis.

24. Podľa ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Vo vzťahu k uplatnenému nároku je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo, keďže vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom, v ktorom žalovaná je spotrebiteľom.

26. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy, ktorá predstavovala zostatok nesplatenej istiny úveru poskytnutého žalovanej právny predchodcom žalobcu.

27. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore od Zmluvy o postúpení pohľadávok. Keďže predmetom sporu je záväzkový vzťah, ktorého predmetom je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo zákona o bankách (zákona č. 483/2001 Z.z.). V prípade bankových úverov § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu z bankového úveru, teda pred tým ako postúpi úver inému veriteľovi. Teda v zmysle citovaného ustanovenia sa vyžaduje písomná výzva banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo len časťou svojho peňažného záväzku. V zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné ako dospelé splátky. Predtým ako právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku bol preto povinný vyhlásiť splatnosť celého úveru.

28. Žalobca súdu predložil listinný dôkaz, ktorým preukazoval, že právny predchodca žalobcu, vypovedal resp. zrušil povolené prečerpanie na účte a vyzval žalovanú na úhradu dlhu dňa 18.12.2019. Žalobca

v tomto smere uniesol dôkazné bremeno, nakoľko vedel preukázať, že ku dňu postúpenia pohľadávky nastala splatnosť úveru. Žalobca preukázal, že jeho právny predchodca vyzval žalovanú na úhradu jej dlhu po tom, čo bola 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách a preukázal aj, že na neho boli postúpené len splatné splátky úveru. Nakoľko žalobca vedel preukázať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, súd mohol konštatovať, že k predčasnej splatnosti jednotlivých splátok úveru zo strany pôvodného veriteľa ako banky došlo. Súd vychádzal z toho, že splatnosť predmetného úveru bola vyhlásená a preto došlo k oprávnenému postúpeniu, čoho právnym následkom je platné postúpenie pohľadávky. Žalobca mohol preto platne nadobudnúť pohľadávku v uplatnenej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bol ukončený. Preukázaním vyššie uvedených skutočností, mal súd za to, že žalobca preukázal svoju aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, keďže zmluva o postúpení pohľadávky bola platným právnym úkonom, v zmysle ktorého mohol žalobca nadobudnúť právo na uplatnenie predmetnej pohľadávky.

29. V posudzovanom prípade žalovanej bolo poskytnuté veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) povolené prečerpanie na bežnom účte – úverový rámec revolvingového úveru do sumy 800,- eur. V tejto súvislosti súd uvádza, že kontokorent predstavuje bankovú službu patriacu k bežnému účtu, ktorá žalovanej poskytla možnosť čerpať z účtu peniaze aj v prípade, že na účte nemala dostatočnú hotovosť. Pri kontokorente nie je zvyčajne stanovená pevná splátka, no klient je povinný v určitej dobe tento úver splatiť a dostať sa s účtom do plusu, keď tak urobí, môže kontokorentný úver čerpať ďalej. Obdobou je revolvingový úver, ktorého základnou črtou však je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Je to druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Banka pri ňom poskytne úverový rámec, ktorý ak sa vyčerpá, tak sa pravidelnými splátkami, prípadne vkladmi navyše znovu „doplní“ do pôvodnej výšky. Úver je tak možné opätovne vyčerpať. V danom prípade nejde o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok. Minimálna splátka, ktorú bola žalovaná povinná plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. V súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka sa zmluvné strany v čl. II. v bode 13. zmluvy dohodli, že v prípade tam uvedených skutočností je žalovaná povinná splatiť dlžnú sumu kedykoľvek na požiadanie veriteľa v plnej výške.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaná čerpala úver - potvrdzuje to platobná história, ako aj príloha k zmluve o postúpení pohľadávky. Zároveň bol účastníkmi zmluvy dohodnutý spôsob splácania úveru a to tak v zmluve ako aj vo VOP. Žalovaná ako dlžník v žiadnom prípade nemohla prestať splácať alebo splátky tohto úveru znížiť bez písomnej dohody s bankou. Žalovaná úver dohodnutý na dobu neurčitú iba čerpala, ale nesplácala ako bolo účastníkmi dohodnuté, porušila podmienky zmluvy, čo malo za následok, že žalobca oprávnene žiadal od žalovanej vrátiť doteraz vyčerpanú výšku prostriedkov z úveru (žalovanou išlo o postupné získavanie majetkových hodnôt - čerpaním finančných prostriedkov, nárok tvorí jeden celok). Právny predchodca žalobcu tak urobil listom zo dňa 18.12.2019, ktorým zmluvu o poskytnutí kontokorentného úveru vypovedal. V prípade uvedenej výzvy ide o výzvu, kde „splatnosť“ dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil (§ 563 OZ), čo bolo účastníkmi dohodnuté v zmluve (článok II, bod 13 zmluvy) tak, že splatnosť je kedykoľvek na požiadanie veriteľa pri splnení tam uvedených podmienok. Nejde o výzvu veriteľa na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka - toto nevyplýva ani z obsahu výzvy (viď aj rozhodnutie KS Banská Bystrica sp. zn. 15CoCsp1/2021 z 23.2.2021).

31. Súd ďalej, keďže žaloba bola podaná dňa 7.12.2022, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje žalobca v danom prípade, nie je premlčané, pričom dospel k záveru, že uplatnená pohľadávka premlčaná nie je. K výzve na zaplatenie úveru naraz došlo 18.12.2019 a to na bezodkladné zaplatenie celého dlhu - do 3 dní a žaloba bola podaná dňa 7.12.2022, teda včas.

32. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo forme povoleného prečerpania k bežnému účtu s úverovým rámcem vo výške 800,-eur, ktorý mohla čerpať od 2.2.2015 na dobu neurčitú. Žalovaná však nesplácala úver riadne a včas, preto ju žalobca dňa 18.12.2019 požiadal splatiť úver a žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy do 3 dní od doručenia výzvy. Súd preto vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu a rozhodol tak, že žalovanú zaviazal uhradiť mu sumu vo výške 1.250,81 eura, ktorá predstavuje sumu nesplatených istín vo výške 803,99 eura a riadny úrok vo výške 446,82 eura.

33. Keďže žalovaná bola s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca ako veriteľ má voči nej nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy úveru vo výške 803,99 eura od 4.3.2022 do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovanú. Úrok z omeškania si uplatnil žalobca odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

34. O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa citovaných ustanovení § 232 ods. 2, ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd žiaden dôvod nezistil.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP, teda podľa výsledku sporu tak, že v spore úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej, nezistiac dôvody pre aplikáciu ust. § 257 CSP, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Košice.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).